

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE
DE INADMISIBILITATE

a sesizărilor nr. 57g/2022, nr. 61g/2022 și nr. 69g/2022

privind excepțiile de neconstituționalitate a articolului 302 alin. (2) din
Codul de procedură penală și a unor prevederi din articolul 106 alin. (2) din
Codul penal

*(confiscarea bunurilor persoanelor care nu au participat la comiterea
infracțiunilor și dreptul de a contesta sechestrul aplicat în privința
bunurilor persoanelor care nu au un statut procesual în cauza penală)*

CHIȘINĂU

7 iulie 2022

Curtea Constituțională, judecând în componența:
dnei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
dnei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Marcel Lupu, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizările înregistrate la 10 mai 2022, 16 mai 2022 și 25 mai 2022,

Examinând admisibilitatea sesizărilor menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 7 iulie 2022, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate a articolului 302 alin. (2) din Codul de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, și a textului „sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare)” din articolul 106 alin. (2) din Codul penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002.

2. În cazul sesizării nr. 57g/2022, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de dl avocat Lucian Rogac, în interesele dlui Vladimir Plahotniuc, în dosarul nr. 12r-28/2021, pendinte la Curtea de Apel Chișinău. Sesizarea a fost trimisă la Curtea Constituțională de un complet de judecători format din dnii Ion Bulhac, Ghenadie Lîsîi și Alexandru Gafton, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

3. În cazul sesizării nr. 61g/2022, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de dl Iuri Fintisov, parte în dosarul nr. 12r-92/2021, pendinte la Curtea de Apel Chișinău. Sesizarea a fost trimisă la Curtea Constituțională de un complet de judecători format din dnii Ion Bulhac, Ghenadie Moroza și Ghenadie Lîsîi, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

4. În cazul sesizării nr. 69g/2022, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de dl Iuri Fintisov, parte în dosarul nr. 12r-109/2020, pendinte la Curtea de Apel Chișinău. Sesizarea a fost trimisă la Curtea Constituțională de un complet de judecători format din dnii Alexandru Gafton, Igor Chiroșca și Boris Talpă, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

5. Având în vedere identitatea de obiect a sesizărilor și a motivelor care stau la baza criticilor de neconstituționalitate, Curtea a decis conexarea acestora într-un singur dosar, pe baza articolului 43 din Codul jurisdicției constituționale, atribuindu-i numărul 57g/2022.

A. Circumstanțele litigiilor principale

Circumstanțele cauzei nr. 12r-28/2021 (sesizarea nr. 57g/2022)

6. Printr-o încheiere din 25 septembrie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a autorizat punerea sub sechestru a unor bunuri imobile al căror titular este „Sigmatelli Limited” S.R.L. În motivarea încheierii se menționează că beneficiarul efectiv al acestor bunuri este dl Vladimir Plahotniuc, învinuit în cauza penală respectivă.

7. Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 25 septembrie 2020 a fost contestată cu recurs de dl avocat Lucian Rogac, în interesele dlui Vladimir Plahotniuc. De asemenea, dl avocat a ridicat, în interesele dlui Plahotniuc, excepția de neconstituționalitate a articolului 302 alin. (2) din Codul de procedură penală și a textului „sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare)” din articolul 106 alin. (2) din Codul penal.

8. Printr-o încheiere din 18 aprilie 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat, în acest sens, Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

Circumstanțele cauzei nr. 12r-92/2021 (sesizarea nr. 61g/2022)

9. Printr-o încheiere din 21 decembrie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a autorizat punerea sub sechestru a unor bunuri al căror titular este dl Iuri Fintisov. În motivarea încheierii se menționează că beneficiarul efectiv al acestor bunuri este dl Nicolae Pelin, învinuit în cauza penală respectivă.

10. Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 21 decembrie 2020 a fost contestată cu recurs de dl avocat Cristian Iustin, în interesele dlui Iuri Fintisov. În cadrul examinării recursului, dl Fintisov a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 302 alin. (2) din Codul de procedură penală și a textului „sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare)” din articolul 106 alin. (2) din Codul penal.

11. Printr-o încheiere din 4 mai 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat, în acest sens, Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

Circumstanțele cauzei nr. 12r-109/2020 (sesizarea nr. 69g/2022)

12. Printr-o încheiere din 18 septembrie 2020, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, a autorizat punerea sub sechestru a unor mijloace bănești care au fost ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la domiciliile dlor Nicolae Pelin și Iuri Fintisov. În motivarea încheierii se menționează că beneficiarul efectiv al acestor bunuri este dl Pelin, învinuit în cauza penală respectivă.

13. Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 18 septembrie 2020 a fost contestată cu recurs de dl avocat Silviu Burlacu, în interesele dlor

Nicolae Pelin și Iuri Fintisov. În cadrul examinării recursului, dl Fintisov a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 302 alin. (2) din Codul de procedură penală și a textului „sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare)” din articolul 106 alin. (2) din Codul penal.

14. Printr-o încheiere din 4 mai 2022, Curtea de Apel Chișinău a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat, în acest sens, Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

B. Legislația pertinentă

15. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 26 Dreptul la apărare

„(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(3) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

[...].”

16. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, sunt următoarele:

Articolul 209

Contestarea punerii bunurilor sub sechestru

„(1) Punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată în modul stabilit de prezentul cod, însă plângerea sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei acțiuni.

(2) Alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat sunt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanței să scoată bunurile de sub sechestru. În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluționarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile. Hotărârea instanței de judecată în privința acțiunii civile privind scoaterea bunurilor de sub sechestru poate fi atacată de către procuror în instanța ierarhic superioară cu recurs în termen de 10 zile, însă, după intrarea ei în vigoare, este obligatorie pentru organele de urmărire penală și pentru instanța de judecată care judecă cauza penală în cadrul soluționării chestiunii ale cui bunuri trebuie să fie confiscate sau, după caz, urmărite.”

Articolul 302

Măsurile procesuale de constrângere aplicate cu autorizarea judecătorului de instrucție

„(1) Cu autorizarea judecătorului de instrucție pot fi aplicate măsuri procesuale de constrângere, și anume:

- 1) amânarea înștiințării rudelor despre reținerea persoanei până la 12 ore;
- 2) aplicarea amenzii judiciare;
- 3) punerea bunurilor sub sechestru; precum și
- 4) alte măsuri prevăzute de prezentul cod.

(2) Hotărârea judecătorului de instrucție referitoare la autorizarea măsurilor procesuale de constrângere poate fi atacată cu recurs de către părți în instanța ierarhic superioară în termen de 3 zile. Recursul se examinează în condițiile art.311 și 312.”

17. Prevederile relevante ale Codului penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, sunt următoarele:

Articolul 106 Confiscarea specială

„(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

(2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(2¹) Dacă bunurile rezultate din infracțiuni și veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor de la aceste bunuri.

(3) Dacă bunurile menționate la alin.(2) lit. a) și b) aparțin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu știa și nici nu trebuia să știe despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă.

[...].”

A. Argumentele autorilor excepțiilor

18. Autorii excepțiilor susțin că dispozițiile articolului 302 alin. (2) din Codul de procedură penală reglementează doar dreptul părților de a ataca cu recurs hotărârile prin care au fost autorizate măsuri procesuale de constrângere. Această normă exclude dreptul persoanelor care nu au un statut în cauza penală și în privința bunurilor cărora au fost aplicate sechestrul de a contesta cu recurs încheierile prin care au fost autorizate sechestrul.

19. Potrivit autorilor excepțiilor, articolul 209 alin. (2) din Codul de procedură penală le oferă dreptul altor persoane decât bănuitul, învinuitul sau inculpatul să solicite ridicarea sechestrului aplicat în privința bunurilor lor în cadrul procedurilor civile. Totuși, în opinia autorilor excepțiilor, posibilitatea terților de a contesta cu recurs încheierile de autorizare a sechestrului în cadrul procesului penal le-ar oferi o cale mai facilă pentru apărarea drepturilor lor.

20. În final, autorii excepțiilor menționează că terții asupra bunurilor cărora au fost aplicate sechestre în procesul penal ar trebui să aibă dreptul să conteste aplicarea sechestrului atât pe baza articolului 209 alin. (2) din Codul de procedură penală, cât și pe baza articolului 302 alin. (2) din același Cod.

21. Prin urmare, autorii excepțiilor consideră că, așa cum sunt formulate, prevederile articolului 302 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt contrare articolelor 16, 20 și 26 din Constituție.

22. Cu privire la textul contestat din articolul 106 alin. (2) din Codul penal, autorii excepțiilor au susținut că acesta reglementează categoriile de bunuri care pot fi puse sub sechestru pentru o eventuală confiscare, însă nu stabilesc persoanele în privința cărora poate fi aplicat sechestrul asupra bunurilor. Așadar, autorii excepțiilor menționează că normele contestate ar permite aplicarea sechestrului asupra bunurilor unor persoane care nu au vreun statut în cauza penală în care se solicită aplicarea sechestrului.

23. Astfel, autorii excepțiilor susțin că prevederile în discuție ale Codului penal încalcă dreptul persoanei de acces liber la justiție, dreptul de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle și dreptul de proprietate, garantate de articolele 20, 23 și 46 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

24. Examinând admisibilitatea sesizărilor privind excepțiile de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

25. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul de procedură penală și din Codul penal, ține de competența Curții Constituționale.

26. Curtea observă că, în cazul sesizării 57g/2022, excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de avocatul părții în proces, iar în cazul sesizărilor 61g/2022 și 69g/2022, excepțiile au fost ridicate de o parte în aceste procese. Astfel, sesizările sunt formulate de subiectele cărora li s-a conferit acest drept, pe baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

27. Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie articolul 302 alin. (2) din Codul de procedură penală și textul „sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare)” din articolul 106 alin. (2) din Codul penal. Raportate la criticile de neconstituționalitate susținute de autorii excepțiilor, prevederile contestate nu au constituit obiectul altor sesizări la Curtea Constituțională.

28. Pentru a putea fi declanșat controlul de constituționalitate, Curtea trebuie să confirme aplicabilitatea prevederilor legale contestate în cauzele examinate în fața instanței de drept comun care a trimis sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate. Condiția „aplicabilității prevederilor legale contestate în cauzele examinate în fața instanței de drept comun”

presupune aplicabilitatea unor prevederi care îl prejudiciază pe autorul excepțiilor de neconstituționalitate (a se vedea DCC nr. 94 din 15 iunie 2021, §§ 22, 23; DCC nr. 174 din 11 noiembrie 2021, 50).

29. De asemenea, Curtea reiterează că excepția de neconstituționalitate nu manifestă doar o funcție preventivă, ci și una reparatorie, pentru că ea privește, în primul rând, situația concretă a părții lezate în drepturile sale prin norma criticată. De eventuala soluție a excepției de neconstituționalitate trebuie să profite, în primul rând, autorul acesteia, în caz contrar, acest instrument riscă să devină unul simulat, adică o *actio popularis*, pierzându-se, în aceste condiții, caracterul concret și efectiv al excepției (a se vedea DCC nr. 84 din 8 iunie 2021, § 24; DCC nr. 174 din 11 noiembrie 2021, 51).

30. Curtea observă că excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate în cadrul unor procese aflate pe rolul Curții de Apel Chișinău, care au ca obiect examinarea recursurilor formulate împotriva unor încheieri prin care au fost aplicate sechestre asupra bunurilor persoanelor fizice și juridice care nu au vreun statut în cauza penală. În încheierile respective, instanța de fond a menționat că beneficiarul efectiv al bunurilor în discuție ar fi învinuitul din cauza penală. În acest context, Curtea constată că, în cazul sesizării nr. 57g/2022, deși autorul sesizării a ridicat excepția de neconstituționalitate în interesele învinuitului, argumentarea sa vizează o pretinsă încălcare a drepturilor unor persoane terțe, *i.e.* care nu au un statut în procesul penal, însă cărora li s-a aplicat un sechestru asupra bunurilor. Prin urmare, Curtea conchide că sesizarea nr. 57g/2022 reprezintă o *actio popularis*. De altfel, persoana care are calitatea de învinuit și în interesele căreia a fost ridicată excepția nu ar putea profita de eventuala soluție a Curții.

31. Spre deosebire de sesizarea nr. 57g/2022, în cazul sesizărilor 61g/2022 și 69g/2022, excepțiile au fost ridicate de persoane care nu au un statut în procesul penal, însă cărora li s-au aplicat un sechestru asupra bunurilor. Astfel, Curtea notează că, în cazul acestor sesizări, exigența „aplicabilității prevederilor legale contestate în cauzele examinate în fața instanței de drept comun” este îndeplinită.

32. În raport cu dispozițiile contestate din articolul 106 alin. (2) din Codul penal, autorii excepțiilor au invocat pretinsa încălcare a articolelor 20 [*accesul liber la justiție*], 23 [*dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle*] și 46 [*dreptul la proprietate privată și protecția acesteia*] din Constituție, susținând că dispozițiile contestate nu stabilesc persoanele în privința cărora poate fi aplicat sechestrul pe bunuri și, prin urmare, permit aplicarea sechestrului asupra bunurilor unor persoane care nu au un statut în cauza penală.

33. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că articolul 23 din Constituție nu are o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a putea fi invocat standardul calității legii, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze, în mod argumentat, existența unei ingerințe în drepturi substanțiale garantate de Constituție. Altfel spus, problema calității unei legi

nu reprezintă o problemă de constituționalitate atât timp cât nu este afectat un drept fundamental (DCC nr. 71 din 26 mai 2022, § 19).

34. Curtea notează că a examinat, în jurisprudența sa, incidența articolelor 20 și 46 din Constituție în raport cu problema pusă în discuție de autorii sesizărilor, *i.e.* aplicarea sechestrului pe bunurile unor persoane care nu au un statut în cauza penală.

35. Curtea a reținut că măsura procesuală a punerii sub sechestru, prevăzută de articolul 204 din Codul de procedură penală, poate fi aplicată în trei situații distincte, reglementate separat la alineatele (1), (2) și (3) ale acestui articol. Situația reglementată de alineatul (3) se referă la cazurile în care persoana este acuzată de comiterea unor infracțiuni pentru care norma de incriminare prevede aplicarea măsurii confiscării speciale sau a confiscării extinse. În această situație, sechestrul nu se raportează la un subiect procesual, ci la bunurile care pot fi supuse confiscării speciale sau confiscării extinse în condițiile articolelor 106 și 106¹ din Codul penal (a se vedea DCC nr. 91 din 27 iulie 2018, §§ 20, 23; DCC nr. 174 din 11 noiembrie 2021, § 55).

36. Problema aplicării sechestrului pentru a asigura o eventuală confiscare specială fără a i se acorda persoanei vreun statut procesual a fost examinată și de Curtea Europeană. În hotărârea *Silickiene v. Lituania*, 10 aprilie 2012, Curtea Europeană a efectuat o analiză de drept comparat și a menționat că confiscarea bunurilor care constituie rezultatul unei infracțiuni poate fi aplicată, în anumite circumstanțe, în lipsa unei condamnări, fie în privința terților, fie împotriva membrilor familiei (Bulgaria, Estonia, Germania, Georgia, Moldova, Regatul Țărilor de Jos, Elveția și Regatul Unit). Informația despre originea ilicită a bunului, nejustificarea originii acestuia, tipul infracțiunii și faptul că terțul este un proprietar fictiv sunt cele mai frecvente circumstanțe care justifică aplicarea confiscării bunurilor care aparțin terților, în lipsa condamnării acestora (§ 35).

37. Din perspectiva dreptului de proprietate, Curtea Europeană a menționat că autorităților naționale li s-a acordat, în baza Convenției, o marjă discreționară referitoare la aplicarea măsurilor de confiscare nu doar în privința persoanelor acuzate de comiterea infracțiunilor, ci și în privința membrilor familiei sau a rudelor apropiate despre care se presupune că posedă și administrează bunurile dobândite ilegal, în mod neoficial, în numele acuzatului, precum și în privința altor persoane cărora le lipsește statutul necesar de *bona fides* (a se vedea *Telbis și Viziteu v. România*, 26 iunie 2018, § 68).

38. Cu privire la pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, Curtea Europeană a menționat că, în aceste cazuri, trebuie analizat caracterul echitabil al procedurii în ansamblu, iar factorii care trebuie avuți în vedere trebuie să confirme dacă confiscarea proprietății a fost consecința unei măsuri luate de către autoritățile de anchetă, *i.e.* punerea sub sechestru a activelor persoanei, dacă persoana poate iniția o procedură de control judiciar pentru a obține ridicarea sechestrului, în cadrul căreia să poată contesta motivele care au stat la baza acestuia și să prezinte probe potrivit cărora bunurile respective

au fost dobândite în mod legal; dacă persoana putea să prevadă, în mod rezonabil, că punerea sub sechestru ar putea conduce la confiscarea proprietății într-o etapă ulterioară a procedurii (a se vedea *Telbis și Viziteu*, citată *supra*, §§ 51, 52). Curtea Constituțională a constatat că, la nivel național, posibilitatea inițierii unei astfel de proceduri de control judiciar este reglementată de articolul 209 din Codul de procedură penală (a se vedea DCC nr. 174 din 11 noiembrie 2021, § 58).

39. Având în vedere cele menționate, Curtea nu constată o ingerință în articolul 20 și nici lipsa unor garanții legale pentru punerea în operă a dreptului garantat de articolul 46 din Constituție în raport cu prevederile contestate ale articolului 106 alin. (2) din Codul penal. Prin urmare, Curtea nu constată nici aplicabilitatea articolului 23 din Constituție.

40. În raport cu articolul 302 alin. (2) din Codul de procedură penală, autorii excepțiilor au invocat pretinsa încălcare a articolelor 16 [*egalitatea*], 20 [*accesul liber la justiție*] și 26 [*dreptul la apărare*] din Constituție, menționând că această normă exclude dreptul persoanelor care nu au un statut în procesul penal, însă cărora li s-a aplicat un sechestru asupra bunurilor, să conteste cu un recurs, în cadrul procesului penal, încheierile prin care au fost autorizate sechestrurile.

41. Cu privire la incidența articolului 16 din Constituție, Curtea a notat că acesta nu are o aplicabilitate de sine stătătoare. Pentru a fi aplicabil, autorii sesizărilor trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale garantate de Constituție (HCC nr.29 din 26 noiembrie 2020, § 19; HCC nr.6 din 10 martie 2022, § 15).

42. Cu privire la incidența articolelor 20 și 26 din Constituție care își au corespondentul în articolul 6 din Convenția Europeană, Curtea face trimitere la § 38 din prezenta decizie, în care a menționat că, potrivit jurisprudenței sale anterioare, posibilitatea inițierii unei proceduri de control judiciar în privința aplicării sechestrului asupra bunurilor personalelor care nu au un statut în procesul penal este reglementată de articolul 209 din Codul de procedură penală. Faptul că acest control judiciar se desfășoară pe calea unor proceduri civile și nu în cadrul procesului penal nu reprezintă o problemă de drept constituțional. Din perspectiva Constituției, este important să existe posibilitatea unui control judiciar în această materie, însă reglementarea realizării acestei posibilități, fie pe calea procedurilor civile, fie în cadrul procesului penal, se încadrează în marja discreționară a legislativului.

43. Din aceste motive, în prezenta cauză, Curtea nu poate reține incidența articolelor 20 și 26 în raport cu articolul 302 alin. (2) din Codul de procedură penală.

44. Având în vedere cele menționate *supra*, Curtea reține că sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate nu întrunesc condițiile de admisibilitate și nu pot fi acceptate pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibile* sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate a articolului 302 alin. (2) din Codul de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 122 din 14 martie 2003, și a textului „sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare)” din articolul 106 alin. (2) din Codul penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, ridicate de dl avocat Lucian Rogac, în interesele dlui Vladimir Plahotniuc, în dosarul nr. 12r-28/2021 și de dl Iuri Fintisov, parte în dosarele nr. 12r-92/2021 și 12r-109/2020, toate pendinte la Curtea de Apel Chișinău

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 7 iulie 2022
DCC nr. 94
Dosarul nr. 57g/2022*